

FEDEA eta EKINTZA

Gazteen Kontzilioa Taizé-n

Izenez «Kontzilioa» eta izanez oso bestelako zerbait izan den Biltzarre handi bat egin da Taizé-n. Biltzarre honen prestatzeak lau urte eta erdi eraman ditu, eta, gazteentzako zenez, gazteek berek hartu dute beren gain prestatetaren ardura. Munduko Kristau Eliza nagusi guztiengandik izan dute laguntza zeregin horretan. Biltzarrearen irekitzekoan, Eliza Katoliko, Ortodoxo, Anglikano eta Kontseilu Ekumenikoak beren oneritzia agertu dute, gazteei beren diosala* egitean.

Biltzarre honen egitekoa, gazteen fedezko bizipenak* elkartzea eta denon aurrean argitaratzea izan da. Biltzarre honek ez du, kanpotik, halako aldaketa izugarririk bilatzen: gizonaren beraren, gazteen barne aldakuntza bat nahi du. Eta horretarakoxe bildu dira 40 bat mila lagun Frantziako Taizé-ko komunitate protestantearen inguruan, agorrilaren* azken egunetan eta irailaren lehenetan. Lanbide bezala, otoitza eta elkar hizketaren eztabaida hartu dituzte gazteok. Honetarako, nonnahitik etorri dira, eguzkipeko alderdi guztietatik. Bilkura* nagusiaren aurretik, hamabost egun lehenago, mila bat gaztek ihardun dute, azken mementoko prestatetak egiten.

Taizé-ko Roger anaia

Biltzarrearen hastapenean* bertan, prentsa mintzaldi batean, nahiko garbi agertu dira honelako bilera baten arriskuak. Aingerukeria hutsa izango ote da, ala benetako hitzarmen* eta engaiamendua?* Eta zer pentsa? Ez ote da dena, azkenik, haragirik gabeko folklore bihurtuko? Benetan posible dea,* denen eta bakoitzaren fede bizipena ingurukoetara inoiz luzatzea? Holamoduzko galdera eta itaunekin* eman zitzaioni hasera* Taizé-ko Biltzarre hari.

Taizé-ko muinoan* euria egin zuen galanki lehendabiziko gauean. Eta ez zegoen aterpe gozorik inorentzat. Lokatza* eta basa* jabetu zen etxola* inguruez: munduko hiri hauzune pobre guztietan bezala egingo da Biltzarrea. Giro horrekin egin diren bileretan, *bi balio* azaldu ditu gazteriak: *otoitzaren* beharra eta gizarte *burrुकaren* premia.

Gizonen sufrikarioetan partaide izan behar dugu. Taizé-ko komunitatearen buru den Roger anaia Chilera joango da, hango arazoak bertatik ezagutzera. Otoitza, gizonen artean, gertakarien arabera* haragiztatu behar dugu: premia horren agergarri bat izan liteke Roger-en erabaki hori.

Biltzarreko otoitzaldi bateko gaia zera izan da: «Gizon pobreak, gizon zanpatuak». Gizonen sufritu behar dituzten zampaketa batzuk* gogoratu zituzten, otoitz orduan, munduko bost parteetako gazteek. Afrikak, Hego Amerikak, emigratuek eta bestek hitz egin dute han. Eta, atsekabeen ondoan, gazteek somatzen dituzten seinale itxaropengarriak ere gogoan

hartu dira. Bangla Desheko gazteek, Rhodesiako beltzek, Australiako lehen herritarrek... nor bere kristau testigantza agertu du, mundu hobeago batek behar duen burruka azaltzean. Inoiz baino portugese gehiago agertu da oraingoan Taizé-n, gogoan baituzten, noski, Caetanoren Harmadaren ihesi etorritakoei Taizé-k eman zièn laguntza.

Gazteen Kontzilio honek «Jainkoaren Herriari Gutuna» egin dio. Gutun* horren lehen hitzak hauek dira: «Gizon gehienentzat bizigarri ez den lur batean jaio gara. Gizadiaren parterik handiena, onhar ezinak diren abantailak* bizi den gutiengo* batek esplotatzen du. Polizi erregimen asko dago, indartsuei babes ematen diena. Dirua eta irabazpidearen grina dira nagusi. Agintedun direnek ez diete, ia sekula, bozik ez dutenei entzuten. Eta Jainkoaren Herriak zer askapen bide irekitzen du? Ezin daiteke galdera hau bazter».

Chileko Herriaren eta Elizaren nigarra

Chileko hierarkiak —Eliza Ebangelikoaekin, metodistekin eta juduen errabino handiarekin batean— dokumentu bat bidali dio Pinochet jeneralaren Gobernuari, gerla* estatua ken dadila eta «aspaldion ezagutu eta jasan* dugun burruka politikoaren ondorio nigargarriak, ahal den neurrian bigun daitezela» eskatuz.

Ageri honen sinatzaileak,* Silva Henríquez Kardinalea, Camus Larenas apezpiku katolikoa, Frenz apezpiku luterarra, Vázquez del Valle apezpiku metodista eta Kreiman errabino handia izan dira. Chileko erregimen politikoaren urtemuga irixtean,* guda giroa utzi eta, beste egoera samurrago* bat eskatzen dute, barkamen orokor* baten bidez. Izan ere, politik arazoengatik persegituak —dio dokumentuak— ez dira gorabehera haien erantzule bakarrak; gorrotoa da oraindik ere nagusi, eta asko dira errurik* gabe sufritzen dutenak. Herriaren bake gogoia aipatzen du azkenik dokumentuak.

Berehala erantzun dio Pinochetek dokumentu horri. Irailaren* 2an zera esan du: Chileko Gobernuak zinez* ari dela gerla egoera aldatzeko egokieraz arduratzen, Allenderen erregimenarekiko harremanengatik atxilotuak* nahiz jaukituak* izan direnak ere kontutan harturik. Baina erabaki zehatzik hartu aurretik, beharrezkoa izango dela zuhurtasunez eta prudentzia guztirekin jokatzera.

Irailaren 12an, hitzaldi bat eman du telebistaz. Hegada* izugarria, benetan, gizon honena! Laudorioz beteriko kantua zuzendu die Chileko harmagzonei, une berean erru eta bekatuak barkagaitzenak politik alderdien gain ezartzen zituelarik. Itxaropen ederra eman dio herriari: Chilen beste belaunaldi* berri bat sor dadinerako utzi ditu alderdi politikoen erakundeak.* Laster izanen da han demokrazia! Hori bai: eskatu zaizkion aldaketa batzuk ontzat eman ditu. «Gerla estatua» kendu du, eta preso politikoei herbestera erraztasunak eskaini dizkie, bide batez Kuba eta Sobiet Batasunari baldintza bezala beste hainbeste egiteko eske bitxia eginez. Tribunale militarrek, oster,* lanean segituko dute. Gizarte bizitzarako «setiapen* egoera» beste sei hilabete luzatzen da. Egoera horren barnean, legearen kontrakoak dira bilkura* politikoak eta manifestazioak, eta erabat* legezkoak etxeetako detentzioak, bortxazko bizitoki aldaketak eta «toque de queda» delakoa.

Giza eskubideen leloa* beste batetarako utz dezagun, beraz.

Joanes GOIA

die, **deutse**
diete, **deutsee**
dizkie, **deutsez**

zaizkio, **jakoz**
zien, **eutsen**
zitzaion, **jakon**